



Bruksela, 12 maja 2026 r.
(OR. en)

8688/26

LIMITE

COPEN 157

COTER 71

CT 64

ENFOPOL 151

JAI 511

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: Protokół zmieniający Konwencję Rady Europy o zapobieganiu
terroryzmowi

Protokół zmieniający Konwencję Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi

Preambuła

Państwa członkowskie Rady Europy i pozostałe Strony Konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi (Seria Traktatów Rady Europy nr 196, zwanej dalej „Konwencją”), sygnatariusze niniejszego Protokołu,

zważywszy, że celem Rady Europy jest osiągnięcie większej jedności jej członków,

przypominając o potrzebie wzmocnienia walki z terroryzmem we wszystkich jej formach, w Europie i na świecie, oraz uznając znaczenie wzmocnienia współpracy w dziedzinie zwalczania terroryzmu z pozostałymi Stronami Konwencji,

uznając, że przestępstwa o charakterze terrorystycznym oraz przestępstwa wymienione w niniejszej Konwencji, niezależnie od tego przez kogo zostały popełnione, w żadnym wypadku nie mogą być usprawiedliwiane względami politycznymi, filozoficznymi, ideologicznymi, rasowymi, etnicznymi, religijnymi lub innymi podobnej natury,

potwierdzając, że wszystkie środki wprowadzane w celu zapobiegania przestępstwom o charakterze terrorystycznym lub ich zwalczania w ramach niniejszego Protokołu muszą być zgodne z odpowiednimi prawami człowieka i podstawowymi wolnościami, w szczególności prawami i wolnościami zapisanymi w Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (Seria Traktatów Rady Europy nr 5), a także z innymi zobowiązaniami wynikającymi z prawa międzynarodowego, w tym, w stosownych przypadkach, z międzynarodowego prawa humanitarnego,

zważywszy, że od czasu przyjęcia Konwencji i Protokołu dodatkowego do Konwencji (Seria Traktatów Rady Europy nr 217) pojawiły się nowe wyzwania w walce z terroryzmem, w szczególności związane z faktem, że wielu terrorystów zmieniło sposób działania i popełnia przestępstwa o celach terrorystycznych wykraczające poza przestępstwa określone w traktatach o zwalczaniu terroryzmu wymienionych w załączniku do Konwencji,

uwzględniając potrzebę przyjęcia szerszej i bardziej adekwatnej definicji legalnej przestępstw o charakterze terrorystycznym w celu sprostania współczesnym i przyszłym wyzwaniom związanym ze zwalczaniem terroryzmu,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1 – Definicje

Tekst artykułu 1 Konwencji otrzymuje brzmienie:

- „1. Dla celów niniejszej Konwencji »przestępstwo o charakterze terrorystycznym« oznacza:
- każde przestępstwo pozostające w zakresie i zdefiniowane w jednym z traktatów wymienionych w załączniku; lub
 - którykolwiek z następujących czynów, określonych zgodnie z prawem krajowym jako przestępstwa, które ze względu na swój charakter lub kontekst mogą wyrządzić poważne szkody państwu lub organizacji międzynarodowej, jeżeli zostają popełnione umyślnie i w jednym z celów wymienionych w ustępie 2 niniejszego artykułu:
 - a ataki na życie ludzkie, które mogą powodować śmierć;
 - b ataki na integralność fizyczną osoby;
 - c porwania;
 - d spowodowanie rozległych zniszczeń obiektów rządowych lub obiektów użyteczności publicznej, systemu transportowego, infrastruktury, miejsca publicznego lub mienia prywatnego – jeżeli zniszczenia te mogą zagrozić życiu ludzkiemu lub spowodować poważne straty gospodarcze;
 - e zajęcie środka transportu publicznego lub towarowego, innego niż statek powietrzny i statek wodny;

- f wytwarzanie, posiadanie, nabywanie, przewożenie, dostarczanie lub używanie broni, w tym broni chemicznej, biologicznej, radiologicznej lub jądrowej, jak również badania nad taką bronią i rozwój broni chemicznej, biologicznej, radiologicznej lub jądrowej;
- g uwalnianie substancji niebezpiecznych lub powodowanie pożarów lub powodzi, czego rezultatem jest zagrożenie życia ludzkiego;
- h zakłócanie lub przerywanie dostaw wody, energii elektrycznej lub wszelkich innych podstawowych zasobów naturalnych, czego rezultatem jest zagrożenie życia ludzkiego;
- i ingerencja w systemy lub w dane, która powoduje rozległe uszkodzenia systemu informatycznego lub komputerowego;
- j zagrożenie popełnieniem jednego z czynów wymienionych w literach a)–i).

2. Celami, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, są:

- a poważne zastraszenie ludności;
- b bezprawne zmuszenie rządu lub organizacji międzynarodowej do podjęcia lub zaniechania jakiegoś działania;
- c poważna destabilizacja lub zniszczenie podstawowych struktur politycznych, konstytucyjnych, gospodarczych lub społecznych danego państwa lub danej organizacji międzynarodowej.”.

Artykuł 2 – Podpisanie i ratyfikacja

Niniejszy Protokół jest otwarty do podpisu dla Stron Konwencji. Podlega on ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu. Dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przyjęcia lub zatwierdzenia składa się Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.

Artykuł 3 – Wejście w życie

1. Niniejszy Protokół wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od dnia, w którym wszystkie Strony Konwencji wyraziły zgodę na związanie się niniejszym Protokołem zgodnie z postanowieniami artykułu 2 niniejszego Protokołu.
2. Jeżeli niniejszy Protokół nie wejdzie w życie zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu, po upływie trzech lat od dnia, w którym Protokół otwarto do podpisu, niniejszy Protokół wejdzie w życie w odniesieniu do tych państw, które wyraziły zgodę na związanie się jego postanowieniami zgodnie z ustępem 1, pod warunkiem że Protokół zmieniający zostanie ratyfikowany przez co najmniej dwie trzecie Stron Konwencji. W stosunkach między Stronami Protokołu wszystkie postanowienia zmienionej Konwencji stają się skuteczne natychmiast po ich wejściu w życie.

3. W oczekiwaniu na wejście w życie niniejszego Protokołu i bez uszczerbku dla postanowień dotyczących wejścia w życie i przystąpienia państw nieczłonkowskich, Strona Konwencji może, w momencie podpisywania niniejszego Protokołu lub w dowolnym późniejszym terminie, oświadczyć, że będzie stosować postanowienia niniejszego Protokołu tymczasowo. W takich przypadkach postanowienia niniejszego Protokołu mają zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do tych pozostałych Stron Konwencji, które złożyły równoważne oświadczenie. Oświadczenie takie staje się skuteczne pierwszego dnia trzeciego miesiąca po dniu jego otrzymania przez Sekretarza Generalnego Rady Europy.

Artykuł 4 – Oświadczenia dotyczące Konwencji

Z dniem wejścia w życie niniejszego Protokołu w odniesieniu do Stron, które złożyły oświadczenie lub oświadczenia zgodnie z artykułem 1 Konwencji, oświadczenia takie wygasną.

Artykuł 5 – Zastrzeżenia

W odniesieniu do postanowień Protokołu nie są dozwolone zastrzeżenia.

Artykuł 6 – Notyfikacje

Sekretarz Generalny Rady Europy notyfikuje państwom członkowskim Rady Europy i wszystkim pozostałym Stronom Konwencji:

- a każde podpisanie;
- b złożenie każdego dokumentu ratyfikacyjnego, dokumentu przyjęcia lub zatwierdzenia;

- c datę wejścia w życie niniejszego Protokołu zgodnie z artykułem 3;
- d każdy inny akt, notyfikację lub komunikat odnoszące się do niniejszego Protokołu.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w [...] dnia [...] [...] [...] r. w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwum Rady Europy. Sekretarz Generalny Rady Europy przekaze uwierzytelnione odpisy każdemu państwu członkowskiemu Rady Europy oraz pozostałym Stronom Konwencji, jak również każdemu państwu, które zaproszono do przystąpienia do Konwencji.
